REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

KAMIŃSKA Helena .....

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. 22.4.1900 w .....

kraj: .....

zm. 1.8.1995 w Londyn

kraj: .....

pochowany spopielona

Dane personalne

Dr. prof. muzyki

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 4.8.1995 - nekrolog

Tydzień Polski 5.8.1995 - "

Dziennik Polski 28.8.1995 - wspomnienie

D. P. 4. 8. 95

Ś. † P.
prof. muzyki

dr HELENA KAMIŃSKA

lat 95

zmarła 1 sierpnia 1995 r. w Londynie, Kolbe House. Przeszła przez Syberię. Wierny przyjaciel młodzieży. Prowadziła chóry w polskich kościołach, ostatnio na Ealingu.

Żegnamy Cię kochana Mamo

SYN KONRAD
CÓRKA KORNELIA
WNUK RYSIO I DWIE PRAWNUCZKI

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w kościele NMP, 2 Windsor Rd., Ealing, London W5, we wtorek 8 sierpnia 1995 r. o godz. 2.15 po poł., po czym nastąpi spopielenie w Mortlake Crematorium.

2523/1/37

T. P. 5. 8. 95

Ś. † P.
prof. muzyki

dr HELENA KAMIŃSKA

lat 95

zmarła 1 sierpnia 1995 r. w Londynie, Kolbe House. Przeszła przez Syberię. Wierny przyjaciel młodzieży. Prowadziła chóry w polskich kościołach, ostatnio na Ealingu.

Żegnamy Cię kochana Mamo

SYN KONRAD
CÓRKA KORNELIA
WNUK RYSIO I DWIE PRAWNUCZKI

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w kościele NMP, 2 Windsor Rd., Ealing, London W5, we wtorek 8 sierpnia 1995 r. o godz. 2.15 po poł., po czym nastąpi spopielenie w Mortlake Crematorium.

2523/1/37

Śp. Helena Kamińska

muzyk — pedagog — człowiek

Prof. dr Helena Kamińska była naną nie tylko rozsianym po iecie całym zastępom b. wycho-anków Szkół Junackich na Środ-owym Wschodzie, ale również żemu gronu przyjaciół, zna-mych i współpracowników w lon-ńskim życiu emigracyjnym. wsze i wszędzie pracowała z nie-bnącym entuzjazmem i pełnym daniem dla sprawy polskiej. W ieciństwie, a właściwie w całym ciu, doznała niełaski tego samego u, jaki spotkał wszystkich Pola-w w czasie niewoli i okupacji. lena Jastrzębska, herbu Jastrzę-c, urodziła się 22 kwietnia 1900 w Petersburgu i tam ukończyła ołę średnią. Miasto to było wczas ośrodkiem kulturalnym, którego zjeżdżały rzesze arys-kracji i inteligencji — głównie em kształcenia się, gdyż władze syjskie zezwalały na polski język kładowy dla uzyskania sukcesów propagandowych.

Młoda abiturientka wróciła do Polski niepodległej i ukończyła studia muzyczne w Konserwatorium Muzycznym w Warszawie, uwieńczone doktoratem. Po niedługim czasie poślubiła b. oficera Legionów, Feliksa Kamińskiego i zamieszkała z nim w Niechniewiczach w województwie nowogródzkim, gdzie była nauczycielką muzyki i śpiewu oraz organistką. Śpiewała ponadto w rozgłośni Radia Baranowicze, ale traktowała te występy radiowe jako obowiązek patriotyczny, jako specjalną misję na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej.

Wybuch drugiej wojny światowej przerwał jej ambitne plany i dotknął ją okrutnie tak, jak wszystkich rozbitków odradzającego się państwa. Mąż ukrywał się przed groźbą aresztowania i wieść o nim zaginęła, ona zaś, żyjąc w nieustannej obawie gorszej jeszcze przyszłości, nie śmiała głośno wypowiadać złego przeczucia. Stało się to, czego się najmniej spodziewała; w lutym 1940 r. została deportowana na Syberię wraz z dwojgiem dzieci. Po amnestii w 1942 r. przedostała się wraz z armią gen. Andersa na Środkowy Wschód i w tym pamiętnym roku rozpoczyna się jej nowy etap pracy. Pełna nadziei na powrót do wolnej Polski poświęca się pracy pedagogicznej — najpierw w męskich Szkołach Junackich w Quasti-nie i w Barbarze, a później w żeńskich — w Nazarecie. Umiłowanie muzyki przeszło u niej w pamięt-

służbę pieśni polskiej uważała za najświętszy obowiązek. Wspólnie więc z profesorem Stanisławem Ursteinem (przed wojną zastępcą dyrektora Opery Warszawskiej) podjęła inicjatywę wystawienia opery Stanisława Moniuszki — Halki. Wykonawcami przedstawienia były uczennice szkół nazaretańskich i kadeci z Barbary. Ambitna para muzyków podjęła ten trud w celu zapoznania młodzieży z poważną muzyką rodzimą, bowiem dominującą cechą twórczości Stanisława Moniuszki jest oparcie jej na

Helena Kamińska i prof. Stanisław Urstein na tle chóru „Halka" 1943

elementach narodowych i ludowych. Helena Kamińska śpiewała jak anioł liryczną, rzewną canzonę Halki, Tadeusz Waląg odśpiewał arię Jontka, a Janusz Gąsiorek partię Janusza. Kierownicy muzyczni widzieli w młodocianym zespole śpiewaczym chór serafinów bez skazy i nie byli dalecy od prawdy, gdyż przedstawienia zostały przyjęte gorąco przez krytykę i publiczność zarówno polską, jak i obcą. Premierą Halki uczczono wizytę gen. Władysława Sikorskiego w Barbarze, w lecie 1943 r., a następnie młodzi aktorzy wyruszyli na objazd po Palestynie i Egipcie, gdzie istniało co najmniej dziesięć Szkół Junackich. W listopadzie 1943 r. odbyło się ponowne przedstawienie w Barbarze, z racji przy-

D. P. 4. 8. 95

Ś. † P.

prof. muzyki

dr HELENA KAI

lat 95

zmarła 1 sierpnia 1995 r. w Londynie, I
przez Syberię. Wierny przyjaciel młodzie
w polskich kościołach, ostatnio na Ealingu

Żegnamy Cię kochana Mamo

SYN KONRAD
CÓRKA KORNEL
WNUK RYSIO I D

Msza św. żałobna zostanie odprawion
2 Windsor Rd., Ealing, London W5, we wto
o godz. 2.15 po poł., po czym nastąpi spo
Crematorium.

informacje
rzecznik c

W ocze

Koloseu
antyczneg
odnowieni
br., a po
kredytowi
z banków
działywan
obchody 2
setki tysię

Próba

Rosyjsk
ry w środ
ataku na

T. P. 5. 8. 95

Ś. † P.

prof. muzy

Ostatnia

dr HELENA KA BOI

lat 95

zmarła 1 sierpnia 1995 r. w Londynie
przez Syberię. Wierny przyjaciel młod
w polskich kościołach, ostatnio na Ealice

Żegnamy Cię kochana Mamo

SYN KONRAD
CÓRKA KORN
WNUK RYSIO

Msza św. żałobna zostanie odprawi
2 Windsor Rd., Ealing, London W5, we w
o godz. 2.15 po poł., po czym nastąpi
Crematorium.

Wyciągamy z
dóżne rocznice.
dają one ok
urzania stary
rodsycania res
lnym wydźwi
Niejednokro
ecznie. Jak n
ocznicy rzezi
można mno
ch czynów w
e tylko woj

28 sierpnia 1995 r.

Śp. Helena Kamińska

muzyk — pedagog — człowiek

Prof. dr Helena Kamińska była znaną nie tylko rozsianym po świecie całym zastępom b. wychowanków Szkół Junackich na Środkowym Wschodzie, ale również dużemu gronu przyjaciół, znajomych i współpracowników w londyńskim życiu emigracyjnym. Zawsze i wszędzie pracowała z niesłabnącym entuzjazmem i pełnym oddaniem dla sprawy polskiej. W dzieciństwie, a właściwie w całym życiu, doznała niełaski tego samego losu, jaki spotkał wszystkich Polaków w czasie niewoli i okupacji. Helena Jastrzębska, herbu Jastrzębiec, urodziła się 22 kwietnia 1900 r. w Petersburgu i tam ukończyła szkołę średnią. Miasto to było wówczas ośrodkiem kulturalnym, do którego zjeżdżały rzesze arystokracji i inteligencji — głównie celem kształcenia się, gdyż władze rosyjskie zezwalały na polski język wykładowy dla uzyskania sukcesów propagandowych.

Młoda abiturientka wróciła do Polski niepodległej i ukończyła studia muzyczne w Konserwatorium Muzycznym w Warszawie, uwieńczone doktoratem. Po niedługim czasie poślubiła b. oficera Legionów, Feliksa Kamińskiego i zamieszkała z nim w Niechniewiczach w województwie nowogródzkim, gdzie była nauczycielką muzyki i śpiewu oraz organistką. Śpiewała ponadto w rozgłośni Radia Baranowicze, ale traktowała te występy radiowe jako obowiązek patriotyczny, jako specjalną misję na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej.

Wybuch drugiej wojny światowej przerwał jej ambitne plany i dotknął ją okrutnie tak, jak wszystkich rozbitków odradzającego się państwa. Mąż ukrywał się przed groźbą aresztowania i wieść o nim zaginęła, ona zaś, żyjąc w nieustannej obawie gorszej jeszcze przyszłości, nie śmiała głośno wypowiadać złego przeczucia. Stało się to, czego się najmniej spodziewała; w lutym 1940 r. została deportowana na Syberię wraz z dwojgiem dzieci. Po amnestii w 1942 r. przedostała się wraz z armią gen. Andersa na Środkowy Wschód i w tym pamiętnym roku rozpoczyna się jej nowy etap pracy. Pełna nadziei na powrót do wolnej Polski poświęca się pracy pedagogicznej — najpierw w męskich Szkołach Junackich w Quastinie i w Barbarze, a później w żeńskich

służbę pieśni polskiej uważała za najświętszy obowiązek. Wspólnie więc z profesorem Stanisławem Ursteinem (przed wojną zastępcą dyrektora Opery Warszawskiej) podjęła inicjatywę wystawienia opery Stanisława Moniuszki — Halki. Wykonawcami przedstawienia były uczennice szkół nazaretańskich i kadeci z Barbary. Ambitna para muzyków podjęła ten trud w celu zapoznania młodzieży z poważną muzyką rodzimą, bowiem dominującą cechą twórczości Stanisława Moniuszki jest oparcie jej na

Helena Kamińska i prof. Stanisław Urstein na tle chóru „Halka" 1943

elementach narodowych i ludowych. Helena Kamińska śpiewała jak anioł liryczną, rzewną canzonę Halki, Tadeusz Waląg odśpiewał arię Jontka, a Janusz Gąsiorek partię Janusza. Kierownicy muzyczni widzieli w młodocianym zespole śpiewaczym chór serafinów bez skazy i nie byli dalecy od prawdy, gdyż przedstawienia zostały przyjęte gorąco przez krytykę i publiczność zarówno polską, jak i obcą. Premierą Halki uczczono wizytę gen. Władysława Sikorskiego w Barbarze, w lecie 1943 r., a następnie młodzi aktorzy wyruszyli na objazd po Palestynie i Egipcie, gdzie istniało co najmniej dziesięć Szkół Junackich. W listopadzie 1943 r. odbyło się ponowne przedstawienie w Barbarze, z racji przy-

Crematorium.

ataku na

T. P. 5.8.95

Ś. † P.

Ostatnia

prof. muzy

dr HELENA KA BOI

lat 95

zmarła 1 sierpnia 1995 r. w Londynie Wyciągamy z
przez Syberię. Wierny przyjaciel młodóżne rocznice.
w polskich kościołach, ostatnio na Ealice dają one ok
Żegnamy Cię kochana Mamo urzania stary
SYN KONRAD odsycania res
CÓRKA KORN lnym wydźwi
WNUK RYSIO Niejednokro

Msza św. żałobna zostanie odprawi cznie. Jak n
2 Windsor Rd., Ealing, London W5, we w ocznicy rzezi
o godz. 2.15 po poł., po czym nastąpi a można mno
Crematorium. ch czynów w
e tylko woj

dyńskim życiu emigracyjnym. Zawsze i wszędzie pracowała z niesłabnącym entuzjazmem i pełnym oddaniem dla sprawy polskiej. W dzieciństwie, a właściwie w całym życiu, doznała niełaski tego samego losu, jaki spotkał wszystkich Polaków w czasie niewoli i okupacji. Helena Jastrzębska, herbu Jastrzębiec, urodziła się 22 kwietnia 1900 r. w Petersburgu i tam ukończyła szkołę średnią. Miasto to było wówczas ośrodkiem kulturalnym, do którego zjeżdżały rzesze arystokracji i inteligencji — głównie celem kształcenia się, gdyż władze rosyjskie zezwalały na polski język wykładowy dla uzyskania sukcesów propagandowych.

Młoda abiturientka wróciła do Polski niepodległej i ukończyła studia muzyczne w Konserwatorium Muzycznym w Warszawie, uwieńczone doktoratem. Po niedługim czasie poślubiła b. oficera Legionów, Feliksa Kamińskiego i zamieszkała z nim w Niechniewiczach w województwie nowogródzkim, gdzie była nauczycielką muzyki i śpiewu oraz organistką. Śpiewała ponadto w rozgłośni Radia Baranowicze, ale traktowała te występy radiowe jako obowiązek patriotyczny, jako specjalną misję na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej.

Wybuch drugiej wojny światowej przerwał jej ambitne plany i dotknął ją okrutnie tak, jak wszystkich rozbitków odradzającego się państwa. Mąż ukrywał się przed groźbą aresztowania i wieść o nim zaginęła, ona zaś, żyjąc w nieustannej obawie gorszej jeszcze przyszłości, nie śmiała głośno wypowiadać złego przeczucia. Stało się to, czego się najmniej spodziewała; w lutym 1940 r. została deportowana na Syberię wraz z dwojgiem dzieci. Po amnestii w 1942 r. przedostała się wraz z armią gen. Andersa na Środkowy Wschód i w tym pamiętnym roku rozpoczyna się jej nowy etap pracy. Pełna nadziei na powrót do wolnej Polski poświęca się pracy pedagogicznej — najpierw w męskich Szkołach Junackich w Quastinie i w Barbarze, a później w żeńskich — w Nazarecie. Umiłowanie muzyki przeszło u niej w namiętność i znalazło wyraz w roli nauczycielki muzyki, kierowniczki chórów, inicjatorki imprez i angielskiej przewodniczki młodych entuzjastek muzyki i śpiewu. Młodzież bowiem ochłonęła powoli z bolesnego oszołomienia na wygnaniu w Związku Sowieckim i brała się do dzieła poważnie, a ona, duch przewodni, pragnąc rozwinąć drzemiące w niej ukochanie polskiej pieśni, organizowała koncerty publiczne i grupowe wyjazdy na opery do Hajfy i Tel-Awiwu. Dzięki tym „eskapadom" młodzież rozsmakowała się również w muzyce poważnej obcych kompozytorów.

Helena Kamińska ceniła swą polskość w sposób wyjątkowy, a

Wykonawcami przedstawienia były uczennice szkół nazaretańskich i kadeci z Barbary. Ambitna para muzyków podjęła ten trud w celu zapoznania młodzieży z poważną muzyką rodzimą, bowiem dominującą cechą twórczości Stanisława Moniuszki jest oparcie jej na

Helena Kamińska i prof. Stanisław Urstein na tle chóru „Halka" 1943

elementach narodowych i ludowych. Helena Kamińska śpiewała jak anioł liryczną, rzewną canzonę Halki, Tadeusz Wałąg odśpiewał arię Jontka, a Janusz Gąsiorek partię Janusza. Kierownicy muzyczni widzieli w młodocianym zespole śpiewaczym chór serafinów bez skazy i nie byli dalecy od prawdy, gdyż przedstawienia zostały przyjęte gorąco przez krytykę i publiczność zarówno polską, jak i obcą. Premierą Halki uczczono wizytę gen. Władysława Sikorskiego w Barbarze, w lecie 1943 r., a następnie młodzi aktorzy wyruszyli na objazd po Palestynie i Egipcie, gdzie istniało co najmniej dziesięć Szkół Junackich. W listopadzie 1943 r. odbyło się ponowne przedstawienie w Barbarze, z racji przy-